

GLASUL SEMNULUI

Vă mulțumesc. Să stăm puțin în picioare pentru citirea Cuvântului. Aș vrea să intrăm direct în Cuvânt, ca să nu vă luăm prea mult timp. Vom citi din **Exod 4.1-8**:

„Moise a răspuns, și a zis: „Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți s-a arătat Domnul!”

Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?” El a răspuns: „Un toiag.”

Domnul a zis: „Aruncă-l la pământ.” El l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Moise fugea de el.

Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna, și apucă-l de coadă.” El a întins mâna și l-a apucat; și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.

„Iată”, a zis Domnul, „ce vei face, ca să creadă că ți s-a arătat Domnul, Dumnezeul părinților lor: Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.”

Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră, și se făcuse albă ca zăpada.

Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.” El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui.

„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.”

Să ne plecăm capetele. În timp ce stăm cu capetele și cu inimile plecate înaintea Lui, mă întreb dacă are cineva vreo cerere pentru rugăciune. Vreți să vă ridicați mâinile ca să știm aceasta? Dumnezeu să primească cererile voastre.

Tatăl nostru ceresc, noi considerăm un mare privilegiu, faptul că putem veni la Tine în rugăciune, în Numele Domnului Isus. El ne-a făgăduit că dacă vom cere ceva în Numele Lui, ni se va da. Tu cunoști nevoile fiecăruia dintre noi. Tu știi de ce s-au ridicat acele mâini spre Tine, de aceea, Te rog să răspunzi la fiecare cerere înălțată spre Tine în seara aceasta, spre slava Ta.

Îngăduie ca marele Învățător al Cuvântului, Duhul Sfânt, să vină în seara aceasta peste noi și să ni Se facă cunoscut pe Sine însuși, prin dovada învierii Lui. Fie ca El să vină printre noi ca să ne cerceteze inimile. Vorbește-ne prin lucrurile pe care le-ai făgăduit pentru această zi și îngăduie ca Cuvântul făgăduit pentru această oră să fie descoperit înaintea noastră, astfel încât să ne odihnim asigurați, într-un timp în care pământul va fi lovit de multe neazuri. Noi am ajuns cu siguranță în acel timp, iar oamenii nu mai știu ce să facă. Dorința noastră, Tată, este ca Tu să ne încredințezi că ești cu noi în seara aceasta și că ești cu noi. Primește cererile noastre pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Așezați-vă.

În fiecare seară v-am ținut până târziu. Privind microfoanele, mă gândesc că unul este de la magnetofone, iar celălalt este pentru a fi auzit în sală.

Să nu uitați că mâine seară este o seară de bucurie și cred că s-a anunțat deja unde se va ține adunarea.

Acum, mă gândesc că dacă nu cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu, nu știm nici ce să facem. Noi nu putem avea credință până nu știm care este voia lui Dumnezeu,

iar când ajungem la cunoștința ei, putem s-o urmăm cu bucurie.

Mă gândesc că dacă Domnul Isus ar umbla în seara aceasta printre noi, într-un trup omenesc și ne-ar spune: „Mâine va ploua toată ziua,” ne-ar fi foarte ușor să ne luăm umbrelele când plecăm de acasă, deoarece El ne-a spus mai dinainte ce se va întâmpla. Dacă însă Domnul nu face aceasta, noi nu știm încotro să privim. Acest lucru este valabil în orice problemă: noi vrem să cunoaștem epoca și ceasul în care trăim.

Datorită noilor veniți, în săptămâna aceasta, am încercat să arătăm că Dumnezeu a cunoscut de la început și sfârșitul. Aceasta îl face veșnic. Dacă n-ar fi veșnic, nu ar fi nici Dumnezeu. Ca să poată fi Dumnezeu, El trebuie să fie atotștiutor și omniprezent, adică are toată puterea și cunoaște toate lucrurile mai dinainte. Da, Dumnezeu cunoaște sfârșitul de la început. Dacă nu ar fi așa, El nu este Dumnezeu, ci doar un om.

Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârșit. El ticăiește asemenea unui ceas, iar când sosește ceasul hotărât, totul se întâmplă întocmai cum a fost vestit mai dinainte. De multe ori noi gândim într-un anumit fel lucrurile, de aceea ele se pot împlini fără ca noi să știm ceva.

Voi știți că odată ucenicii L-au întrebat pe Isus: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*” (Matei 17.10). Vedeți, ei au crezut că va veni chiar Ilie, dar Isus i-a privit și le-a răspuns simplu: „*...Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut...*” (v. 12). Vedeți? Acest lucru a trecut neobservat pe lângă cărturari, lucrători și chiar pe lângă ucenici. Acest Ilie despre care vorbea Domnul Isus, era Ioan Botezătorul dar nu a fost recunoscut de contemporanii săi.

Acum noi suntem puși în față să recunoaștem timpul în care trăim, de aceea am ales pentru seara aceasta tema cu titlul: „**Glasul semnului**”. Este un titlu ciudat, dar Dumnezeu face întotdeauna lucruri ciudate pe căi neobișnuite. Aceasta este ceea ce-L face Dumnezeu: faptul că este supranatural.

Acum să revenim la titlul predicii: Glasul semnului. Adevărul este că există un glas al semnului. Voi știți că sângele are un glas?

Astfel Biblia spune că sângele a vorbit din pământ: „*Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.*” (Geneza 4.10b). Iar în Evrei 12.24 ni se spune că „*Sângele lui Isus, Mijlocitorul legământului celui nou...vorbește mai tare decât sângele lui Abel.*”

Tema din seara aceasta este din Exod. Și timpul exodului este timpul ieșirii afară.

Moise, slujitorul Domnului, a fost chemat pentru o lucrare. El era un om educat, deoarece primise învățătură din toată știința egiptenilor, așa că aparent se părea că posedă o cale de ieșire. Fiind un geniu militar, se părea că el va fi în stare să elibereze poporul evreu din robia egipteană mai ales că urma să fie următorul faraon. Cât era de ușor să-l elibereze, dar dacă lucrurile s-ar fi petrecut așa, am fi avut de-a face cu un lucru natural, iar Dumnezeu nu procedează în felul acesta, ci întotdeauna face lucruri supranaturale pentru ca astfel oamenii să recunoască lucrarea Sa.

Astfel, după o educație de patruzeci de ani, în care a ajuns la cea mai înaltă cunoștință posibilă pentru acel timp, conștient de faptul că el era ales de Dumnezeu să elibereze poporul evreu din robie, a pornit la lucru în puterea lui de înțelegere și a ucis un egiptean. Când a făcut însă aceasta, a văzut că efortul lui a dat greș și astfel a fost nevoit să fugă în pustiu.

Apoi, Dumnezeu a avut nevoie de 40 de ani pentru a scoate din el educația pe care o primise în cei 40 de ani petrecuți în Egipt, astfel încât să nu se încreadă în înțelepciunea omenească, ci în supranatural.

Acum se împlinea timpul despre care Dumnezeu îi vorbise lui Avraam cu 400 de ani în urmă, când îi spusese că sămânța lui va fi robită timp de 400 de ani într-o

țară străină, apoi va fi scoasă afară de acolo cu braț puternic. Și pentru că timpul împlinirii făgăduinței Sale sosise, Dumnezeu l-a adus în scenă pe Moise, care după eșecul total pe care-l suferise în Egipt, fusese nevoit să fugă în pustie.

Aici avem un simbol minunat pe care nu aș vrea să-l scăpăm. Vedeți? Dumnezeu își scoate poporul, pe Israel, afară din Egipt. El scoate o națiune dintr-o altă națiune.

Acesta este un tablou minunat pentru azi, când Dumnezeu își cheamă Mireasa afară dintr-o biserică. Mireasa creștină este scoasă dintr-o biserică creștină; biserica creștină este scoasă afară dintr-o biserică, cum spune Biblia.

Eu mi-am luat câteva notițe și câteva versete biblice pentru tema din seara aceasta.

Mireasa este numită în Biblie și „cei aleși,” sau „aleșii,” pentru că Dumnezeu a hotărât-o prin cunoștința Sa mai dinainte. Și Mireasa iese din biserică. Vedeți, toți cei chemați formează biserica, dar Dumnezeu ia din biserică un popor care formează mireasa Sa. El a făgăduit acest lucru și îl va face.

Acum aș vrea să privim felul în care l-a scos Dumnezeu pe Israel din robia egipteană.

Priviți! Când a venit vremea ca Cuvântul făgăduit să se împlinească, Dumnezeu l-a chemat în față pe Moise, prin alegerea Sa mai dinainte. Vedeți? Dumnezeu are întotdeauna persoana aleasă pentru fiecare timp. El nu greșește niciodată. Da, Dumnezeu nu poate să dea greș, deoarece El este Cuvântul.

Observați. Cuvântul trebuie să fie făcut cunoscut, și întotdeauna când sosește timpul pentru împlinirea unei făgăduințe, Dumnezeu trimite un profet, deoarece

Cuvântul Domnului vine la profet.

Moise, care fusese ales mai dinainte pentru această însărcinare, a fost chemat în lucrare. Nimeni altul nu putea să facă aceasta.

Când Dumnezeu cheamă o persoană pentru o lucrare, nu există nimeni altul care s-o poată face, care să-i ia locul. Nu există nimeni altul care să ia locul tău, specialitatea ta.

Eu m-am gândit de multe ori că mi-ar place să iau locul lui Oral Roberts sau al lui Billy Graham. Billy Graham merge și vorbește unei audiențe mari, apoi îi cheamă pe păcătoși la altar. După aceea lasă totul și pleacă mai departe fără să se mai gândească la acei oameni. Dar eu nu pot să iau locul lui Billy Graham, așa cum nici el nu poate lua locul meu. Nu pot să iau nici locul lui Oral Roberts, așa cum nici el nu-l poate lua pe al meu, pentru că Dumnezeu a hotărât pentru fiecare în parte chemarea și locul lui. Astfel, unul postește tot timpul, altul se roagă, iar altul scoate draci pentru că ceilalți se roagă și postesc. Ei toți formează trupul lui Hristos care lucrează împreună, în unitate. Acesta este motivul pentru care inima mea este rănită când văd barierele denominaționale care îi despart pe oameni. Noi suntem una. Între noi nu sunt oameni mari, ci suntem toți una. Între noi Unul singur este mare și Acesta este Hristos. Noi trebuie să-L recunoaștem pe El. Noi nu trebuie să căutăm slavă unii de la ceilalți, ci prin credință să-L slăvim împreună pe Hristos. El este singurul care merită slava, iar noi trebuie să credem doar în El și în lucrarea Sa.

Deci nimeni nu putea să ia locul lui Moise. Indiferent cât de mult alerga el și cât de mult încerca să se ferească de chemarea primită, totuși Dumnezeu știa cum va merge el. El știa ce trebuia să facă cu Moise și ce să scoată din el. Vedeți, toate aceste lucruri trebuiau să se întâmple așa cum știm că s-au întâmplat și nimeni nu putea să ia locul lui.

Acum priviți! Atunci când a coborât în Egipt, Moise a primit de la Dumnezeu un

semn care să dovedească chemarea și pretențiile lui. Dumnezeu dă întotdeauna mesagerilor Săi un semn și un glas al aceluși semn. Semnul îl legitimează pe mesager conform Cuvântului.

Ioan Botezătorul a putut să spună: „*Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie...*” (Ioan 1.23).

Mai marii poporului, l-au întrebat: „*Tu cine ești? Ești Mesia?*” la care Ioan a răspuns: „*Nu sunt Mesia. Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului”, cum a zis prorocul Isaia.*” Vedeți, el s-a legitimat cu Cuvântul făgăduit.

Acum aș vrea să vă spun că noi știm din Biblie, că Dumnezeu nu-și schimbă niciodată felul de lucrare. Nu, El nu se poate schimba, ci procedează întotdeauna la fel.

După cum am spus și serile trecute, El a hotărât ca omul să fie mântuit prin Sângele vărsat al Celui neprihănit și nevinovat. Noi am încercat toate posibilitățile de a primi altfel mântuirea, dar Dumnezeu a pregătit o singură cale.

Nimrod este cel care a ridicat un turn și a întemeiat o religie. Apoi oamenii au avut temple, biserici, organizații, sisteme educaționale, prin care au încercat să se apropie de Dumnezeu. Totuși fiecare încercare a dat greș. Da, orice încercare omenească va da întotdeauna greș, deoarece este o singură cale: prin Sângele vărsat.

Dumnezeu a scris tot planul Său de lucrare în Cuvânt. Acest Cuvânt este întreaga descoperire a lui Isus Hristos și nimeni nu are voie să adauge sau să scoată ceva din El. Voi știți că Biblia spune în Apocalipsa 22.18-19, că dacă adaugă cineva ceva la Cuvânt, sau dacă scoate ceva din El, i se va scoate partea de la pomul vieții. Luați deci Cuvântul așa cum este scris.

Biblia nu are nevoie de nimeni ca s-o interpreteze, deoarece Dumnezeu este propriul Său interpret. Și El o interpretează împlinind ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său. Da, dacă Dumnezeu a spus ceva, El va avea grijă să și împlinească ceea ce a spus. Așa este. Dumnezeu nu are nevoie de niciun interpret, deoarece nimeni nu are voie să tâlcuiască Cuvântul după bunul lui plac.

Dumnezeu are felul Său de a împlini Cuvântul făgăduit, de aceea întotdeauna când a trimis un semn pe pământ, a avut grijă să fie urmat și de glasul Lui, de glasul semnului.

Noi știm că „*Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.*” (Amos 3.7). Vedeți, El nu face niciodată nimic înainte de a avertiza poporul, și pentru aceasta, Dumnezeu se folosește de un văzător, de un profet.

Numeri 12.6: „*Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.*” Dacă ceea ce spune acel văzător se împlinește, este trimis de Dumnezeu și deci trebuie ascultat. Dacă totuși el spune ceva și se împlinește, dar este în contradicție cu Cuvântul, este greșit. Tot ce spune El trebuie să fie conform Cuvântului, trebuie să fie în ordine cu Cuvântul pentru semnul din timpul acela.

Acum să mergem puțin în Exod. Dumnezeu făgăduise că-Și va elibera poporul din robie cu braț puternic. Pentru a realiza aceasta, El nu a chemat un preot; nu a chemat un rabin sau un director, ci a chemat un păstor, un fugar, pe care l-a întâlnit sus pe munte. El era ales mai dinainte pentru aceasta, dar când a primit însărcinarea nu a vrut să meargă.

Fraților, când auziți oamenii spunând că ar vrea să fie asta sau cealaltă, să știți că nu vor fi folosiți niciodată de Dumnezeu. Dumnezeu a trebuit să-l silească pe Moise să primească însărcinarea Sa. El l-a silit și pe Pavel s-o primească. Da, Dumnezeu îi ia întotdeauna pe aceia care nu vor să meargă, deoarece în felul acesta Dumnezeu este proslăvit.

Acum priviți: fiecare semn adevărat trimis de Dumnezeu, este urmat de un glas. Dacă citiți textul temei noastre, veți vedea că este vorba despre un semn și despre glasul semnului.

Exod 4.8: *„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.*

Vedeți? Fiecare semn are un glas, dar nu uitați! Semnul adevărat trimis de Dumnezeu are un glas, iar glasul lui trebuie să fie conform Cuvântului dat pentru ziua aceea.

Dacă vedeți un semn, iar glasul lui este aceeași școală veche de gândire, puteți spune liniștiți: „Acest lucru nu vine de la Domnul!” De ce? Pentru că așa ceva este împotriva programului lui Dumnezeu.

El ne trimite întotdeauna ceva nou, ceva ce oamenii nu au putut să înțeleagă până atunci, altfel de ce ar mai fi trimis? El nu are nevoie să trimită pe cineva care vine cu părerile vechi ale unei școli teologice.

El trimite întotdeauna ceva deosebit, care trebuie să se identifice cu Cuvântul pentru timpul respectiv. Vedeți, totul trebuie să fie conform Cuvântului lui Dumnezeu. Nu există omiteri de la El! Totul trebuie legitimat de Dumnezeu, iar El va legitima numai Adevărul. Chiar și omul care aduce mesajul trebuie să fie legitimat de Dumnezeu. El ori este un văzător trimis de Dumnezeu, ori este greșit. Dar oamenii nu văd aceste lucruri și nici nu cred în ele.

Semnele vin de la Dumnezeu, și fiecare semn este urmat de un glas. Acel glas trebuie să fie Vocea lui Dumnezeu care vorbește Cuvântul pentru epoca respectivă. Înțelegeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

Dumnezeu dă semne. De ce face El aceasta? El dă întotdeauna semne și noi știm că Dumnezeu a spus poporului Său să privească întotdeauna după aceste semne. Motivul pentru care sunt date aceste semne, este ca să se atragă atenția poporului spre El. Noi vom studia aceasta pe larg.

Deci semnele sunt date ca să atragă atenția poporului, deoarece întotdeauna când este dat un semn, Dumnezeu este gata să vorbească. Dacă semnul vine din cer, este dat de la Dumnezeu. Atunci El este gata să vorbească și de aceea încearcă să atragă atenția poporului spre El.

Cuvântul vine întotdeauna la profetul Său care este legitimat prin semnul pe care i-l dă El. Apoi profetul primește Cuvântul care este descoperit prin el. Aceasta este totul. Nu este nevoie de nicio interpretare pentru că Dumnezeu a interpretat deja Cuvântul respectiv în momentul în care L-a împlinit.

Deci nu uitați: Dumnezeu dă semnele ca să atragă atenția oamenilor spre lucrarea Sa.

Rugul de foc a fost semnul prin care Dumnezeu l-a atras pe Moise. Cuvântul spune că Moise păștea turma socrului său. El avea 80 de ani și mergea probabil de-a lungul drumului, într-o dimineață fierbinte. Deodată în fața lui a apărut un rug de foc care nu se mistuia. Ei bine, așa ceva era cu totul neobișnuit.

Moise, fiind un om de știință, un bărbat care fusese învățat cu privire la toată înțelepciunea egipteană, care era mai avansată decât știința noastră, ar fi fost normal să spună când a văzut rugul: „Am să mă duc să văd ce fel de substanțe chimice au căzut pe copacul acela încât dă impresia că arde deși nu se mistuie.” Dar el n-a făcut așa. Vedeți, dacă s-ar fi apropiat pe cale științifică de rugul aprins, Dumnezeu nu i-ar fi vorbit niciodată.

Așa este și astăzi. Dacă încercăm să ne apropiem de Dumnezeu prin școală și

educație, pe cale științifică, ne vom trezi la o depărtare de o mie de mile de El.

Fraților, apropiați-vă de El ca Moise: cu încălțăminte scoasă, adică plini de umilință.

Rugul era semnul care trebuia să-l atragă pe profet, dar acel semn trebuia să aibă și un glas care să-i vorbească. Eu cred că dacă ceea ce a spus Glasul nu ar fi fost conform Scripturii, ar fi fost respins de Moise. Dar priviți cât de desăvârșit și de biblic era glasul care însoțea semnul, dovedind că Cel ce vorbea era Dumnezeu.

„Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt..., M-am pogorât ca să-l izbăvesc din mâna Egiptenilor...” (Exod 3.7-8).

Vedeți, mai întâi a apărut semnul apoi a urmat glasul semnului. Deci, dacă Dumnezeu trimite un semn, trebuie să existe și un glas biblic al semnului pentru făgăduința dată timpului respectiv. Semnul nu vine prin școala omenească veche, nici prin rabini sau preoți, ci este ceva nou, este o făgăduință a Domnului, iar scopul lui este să-l atragă pe profet.

Dar înainte ca să poată pleca în Egipt, era necesar ca Moise să posede ceva care să îl adeverească în fața poporului, astfel încât oamenii să creadă că el este profetul trimis de Dumnezeu. Moise i-a spus Domnului:

„Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți s-a arătat Domnul!” (Exod 4.1).

Domnul i-a răspuns lui Moise: *„Îți voi da două semne, și dacă nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.” (v. 8).* El a continuat:

„Eu sunt Domnul Dumnezeuul lui Avraam, Isaac și Iacov... Eu am auzit gemetele copiilor lui Israel, pe care-i țin Egiptenii în robie, și Mi-am adus aminte de legământul Meu.” (Exod 6.5). „Eu te-am ales pe tine și te trimit ca să-Mi eliberezi poporul.”

Ați observat voi primul semn? Când Moise a făcut ceea ce-i poruncise Domnul, au apărut imediat tot felul de imitatori – fiecare a încercat să arunce jos un șarpe. Dar cum făceau ei aceasta? Din voința lor. Ce glas avea în spatele lor? Niciunul, sau dacă vreți glasul egiptenilor, al lumii. Cu toate acestea ei au putut să facă semnul pe care l-a făcut Moise. Da, ei au făcut acel lucru deși nu aveau glasul semnului în spatele lor ca să-i susțină. Moise însă, îl avea pe „Așa vorbește Domnul!” Aceasta era diferența dintre Moise și imitatorii care au mers totuși alături de el o lungă perioadă imitând totul. Dar la un moment dat ei n-au mai putut face nimic.

Știați că Biblia spune că aceste lucruri se vor repeta în zilele din urmă?

„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.” Ce este adevărul? Isus Hristos este Adevărul. Vedeți?

„...se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte...” (2 Timotei 3.8).

Când Dumnezeu vrea să descopere ceva din Cuvântul Său făgăduit, trebuie să-ți pregătească un profet și să-l trimită la popor. El procedează în felul acesta pentru că aceasta este linia Sa de gândire: de fiecare dată când vrea să spună ceva poporului, îl trimite pe prorocul Său cu Cuvântul și îl susține, îl legitimează.

Acesta este un semn făgăduit. Profetul însuși este un semn. Așa spune Biblia. Luați și studiați istoria, Cuvântul lui Dumnezeu și veți vedea că așa este. Întotdeauna după o anumită perioadă de timp, Dumnezeu trimitea câte un profet: acesta era semnul judecății. Întotdeauna, când vine un profet, Dumnezeu judecă poporul, sau

lumea. Eu am vorbit despre aceasta într-o predică pe care voi o aveți înregistrată pe casete: „Un semn adevărat trecut cu vederea”.

Da, oamenii i-au trecut întotdeauna cu vederea pe proroci, dar ei au fost un semn al judecății care urma să vină.

Acum Cuvântul este împlinit prin glasul Lui. Când Dumnezeu făgăduiește ceva, își împlinește Cuvântul prin glasul trimis. Venirea unui profet este un semn de avertizare care arată apropierea judecății. Întotdeauna a fost așa. Dați-mi voie să vă dau un exemplu. Uitați-vă la Noe, care s-a ridicat în ultimele zile ale lumii de dinainte de potop. El a adus un mesaj de avertizare. Ce a urmat apoi? Judecata a lovit imediat lumea.

Moise a plecat în Egipt. El era un profet legitimat de Dumnezeu prin semnele unui profet. Ce s-a întâmplat după ce el și-a adus mesajul? Judecata lui Dumnezeu a lovit Egiptul. Profetul Ilie a venit în scenă și a vestit Cuvântul lui Dumnezeu lui Ahab și poporului. Ce a urmat? Judecata a lovit imediat națiunea. Corect. Ioan Botezătorul a venit ca un semn. El era un profet, un semn trimis pe pământ. Când a venit el, aleșii au știut că imediat după aceea va apare Mesia. Acest lucru s-a întâmplat așa, ca să fie scoși aleșii Lui.

Dumnezeu l-a trimis pe Noe cu mesajul Său, pentru a-i scoate afară pe aleșii aceluia timp.

La fel s-a întâmplat și în zilele lui Ilie când au fost chemați afară șapte mii de bărbați, care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal. Ioan i-a chemat afară pe aleșii care-L așteptau pe Mesia, iar când a apărut El, profetul a spus: *„Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.”* (Ioan 3.30).

El a spus: *„Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului...”* Și Isus a venit în același fel. Acesta este semnul profetic – el îi pregătește pe cei aleși

ca să asculte glasul lui Dumnezeu. O, de ați urma și voi aceste mesaje care îi pregătesc pe cei aleși! Nu pe ceilalți, căci ei nu vor asculta niciodată! Doar aleșii vor lua aminte și se vor pregăti.

La cine a mers Îngerul care a lovit Sodoma? La Avraam și la gruparea lui. Ce i-a spus: „Stai departe de Sodoma, căci am s-o nimicesc prin foc!” Înțelegeți? Și Isus a făgăduit că și Sodoma de astăzi va fi arsă prin foc.

Acum observați. Ce face El prin semnul trimis? Îi pregătește pe cei aleși ca să fie găsiți în locul pe care li l-a pregătit Dumnezeu ca adăpost, la fel ca în timpul lui Noe.

Ce mai face Dumnezeu prin mesajul adus? Îi condamnă, îi judecă pe cei necredincioși și intelectuali. El a procedat întotdeauna așa. Dacă cineva refuză mila, nu mai rămâne decât judecata. Aceasta face ca pentru intelectual și pentru necredincios să nu mai fie decât judecata. De ce? Pentru că ei resping mesajul profetic, nu sunt de acord cu el.

Acesta este motivul pentru care iudeii au ajuns să-și mănânce proprii copii. Acesta este motivul pentru care sângele a curs ca un râu atunci când generalul roman Titus a cucerit Ierusalimul. De ce? Pentru că ei au respins mesajul Duhului Sfânt. Da, judecata trebuia să vină peste ei pentru că și-au bătut joc de Duhul Lui. Voi știți că Domnul Isus le-a spus: *„Eu vă iert pentru că M-ați numit Beelzebul (pentru că Jertfa nu fusese încă dată), dacă însă veți vorbi tot așa la adresa Duhului care va fi trimis, nu veți fi iertați niciodată.”* Și generația aceea nu a fost iertată niciodată. Așa este.

Judecata i-a lovit pe cei necredincioși. Semnul este pus în mijlocul poporului cu un scop precis: ca să dea lumină aleșilor și întunecime celor necredincioși.

Exact așa a fost Stâlpul de Foc. El a fost lumină pentru cei credincioși, ducându-i în

țara făgăduită, dar în același timp a fost întuneric pentru cei necredincioși.

Semnele date de Dumnezeu au întotdeauna același rezultat: astupă ochii necredincioșilor și dau lumină credinciosului, ca să poată merge mai departe. Acesta este scopul pentru care este trimis.

Dacă profeția prorocului este adevărată și se împlinește, atunci aceasta este avertizarea lui Dumnezeu. Numeri 12.6 ne arată tocmai acest lucru:

„Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.”

Biblia a fost scrisă de către acești bărbați. În 2 Petru 1.21 citim: *„Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”*

În această legătură putem citi și Evrei 1.1, despre care am vorbit seara trecută. Acolo scrie: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,*

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...” (v. 2).

Stâlpul de Foc era semnul, iar imediat a fost auzit glasul. Rugul aprins era semnul care arăta că Dumnezeu este pregătit să vorbească.

Acum aș vrea să fiți atenți ca să nu pierdeți nimic din ceea ce voi spune. Când prorocița Miriam a râs de fratele ei Moise, Dumnezeu S-a coborât în Stâlpul de foc și a stat la ușa cortului întâlnirii. Când s-a întâmplat aceasta, Moise a știut că Dumnezeu este gata să vorbească. Acesta era un semn. Iar glasul care a urmat

semnul (Stâlpul de foc), a spus: „*Cum de nu v-ați temut ... să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?*” Apoi a continuat: „*Nu există nimeni ca robul Meu Moise...*” (Numeri 12.8b).

Același lucru s-a întâmplat când a avut loc răscoala lui Core și Datan, care s-au ridicat tot împotriva lui Moise. Ei spuneau: „*Destul! căci toată adunarea este sfântă. Pentru ce vă ridicați voi mai presus de adunarea Domnului? Ce! Crezi că tu ești singurul om sfânt din popor?*” (Numeri 16.3).

Totuși Dumnezeu îl alesese pe Moise pentru lucrarea aceea.

Acesta este motivul pentru care atunci când ei au adunat poporul de partea lor, ca să-și facă o organizație, Dumnezeu i-a spus lui Moise: „*Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări, și-i voi topi într-o clipă.*” (v. 21). Și El a făcut-o, iar lumea i-a uitat.

Deci acesta a fost întotdeauna felul de lucrare a lui Dumnezeu: Stâlpul de foc arată că Glasul se pregătește să vorbească. Oh, să nu pierdeți aceasta! Cum puteți fi atât de orbi? Vă mai amintiți de Houston? Iată acum Glasul care urmează semnul arătat acolo.

Moise, un profet, un semn pentru Israel, a făgăduit că Cuvântul este gata să fie legitimat.

Cât de desăvârșit este Cuvântul lui Dumnezeu de fiecare dată! Este întocmai ca Urim și Tumim despre care am vorbit serile trecute.

Prorocul sau visătorul de vise era adus în fața lui Urim și Tumim, dar dacă lumina nu venea peste pietrele de pe pieptar ca să legitimizeze glasul, acesta nu era recunoscut. Acolo trebuia să fie un semn. Semnul susținea glasul și glasul susținea semnul, dovedind că acesta vine de la Dumnezeu. Glasul semnelui e acela care

spune: „Da!” sau „Nu!”. Dacă Dumnezeu este în spatele semnului, răspunsul este „Da!” Ordinea lui Dumnezeu nu s-a schimbat niciodată. Noi am putea vorbi ore întregi despre aceasta, că El nu S-a schimbat niciodată.

Priviți-l pe prorocul Iona. Priviți acel semn. Dumnezeu l-a trimis la Ninive, dar el a pornit spre Tars. Mulți l-au condamnat pentru aceasta, dar nu este corect. Iona era un profet, iar Cuvântul spune: *„Pașii celui neprihănit sunt hotărâți de Domnul.”* Și el a pornit spre Tars. Noi încercăm să-l condamnăm pe acest om, dar Isus n-a făcut-o.

El a spus: *„După cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului (acesta trebuia să fie un semn), tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.”*

Și un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona.” (Matei 12.40,39). Care este semnul lui Iona? Învierea.

O generație sodomită, o generație curvară care comite curvie spirituală împotriva adevărului lui Dumnezeu, bătându-și joc de El: *„Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul învierii.”*

Oamenii aceia erau păgâni, iar orașul lor era un centru comercial, ocupația de bază fiind pescuitul. Ei trimiteau pește în toată țara. În ce privește religia, ei erau păgâni deoarece se închinau la animale și la idoli, ceea ce a făcut să decadă foarte mult.

La fel este și națiunea noastră, plină de sex și de stricăciunea Hollywood-ului, a cărui murdărie a intrat și în biserici. Priviți ce se întâmplă! Uneori plăcerile sexuale sunt numite chiar și de biserici „modernism” (emancipare). Cum este posibil așa ceva? Cum este posibil să vă numiți creștini și să acționați în felul acesta?

Așa cum a spus bunul meu prieten Jack Moore cu ani în urmă: „Dacă Dumnezeu lasă ca națiunea aceasta să scape de judecată, va fi obligat, ca un Dumnezeu drept, să ridice Sodoma și Gomora, și să-și ceară scuze pentru că le-a ars.”

Această națiune se îndreaptă spre judecată. Nu există nicio cale de scăpare. Scrieți-vă aceasta pe Bibliile voastre și urmăriți. Eu îmbătrânesc, dar voi vă veți convinge că am spus adevărul. Dacă voi trăi, voi vedea și eu aceasta.

Priviți-l pe Iona. Ei erau toți la pescuit. Era cam pe la ora prânzului și iată că deodată apare balena, „dumnezeul mărilor”, care se apropie de mal și-l scuipează afară pe proroc. Ce semn! Dumnezeu le-a trimis profetul Său, cu un mesaj. Ei au văzut semnul, așa că erau gata să primească și mesajul. Care era mesajul? „Pocăiți-vă!” Acesta era glasul semnului: *„Încă patruzeci de zile, și Ninive va fi nimicită!”* (Iona 3.4). Și ei au știut destul ca să se pocăiască.

Vedeți, glasul era: „Pocăiți-vă, sau în patruzeci de zile Ninive va fi nimicită.”

Profetul Ioan Botezătorul a apărut după o perioadă de 400 de ani în care Israelul nu a avut niciun proroc. Ei aveau încă o mulțime de intelectuali, așa că pot să-mi închipui în ce încurcătură mare se aflau. Trecuseră 400 de ani fără niciun proroc, dar acum se apropiase timpul venirii lui Mesia. Ioan, profetul, era un semn care arăta că Mesia, Glasul semnului, era gata să vorbească. Spun aceasta pentru că în Maleahi 3.1 scrie: *„Iată, voi trimite pe solul Meu: el va pregăti calea înaintea Mea....”*

Ilie trebuia să pregătească calea Lui și el a făcut-o. Ioan, în duhul și puterea lui Ilie, a venit și a făcut exact ceea ce spusese Scriptura despre el, dar ei n-au înțeles. Așa spune Biblia. Ioan era un semn, un profet-semn, care arăta că Mesia avea să vorbească după el.

El știa atât de bine acest lucru încât a spus: *„În mijlocul vostru stă Unul, pe care voi*

nu-L cunoașteți.

El este Acela care vine după mine, – eu nu sunt vrednic să-I dezleg încălțăminte.

Eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.” (Ioan 1.26-27, Matei 3.11).

Apoi într-o zi, el a văzut un Om tânăr care venea spre el. După ce L-a botezat „Cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu (Stâlpul de foc) pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El.

Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” (Matei 3.16-17). (în traducerea engleză scrie: „În care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.”) Vedeți? Aici scrie „În care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.” Sau: „În care Îmi face plăcere să locuiesc,” nu este nicio diferență.

Ioan a făcut următoarea mărturisire: „Eu nu-L cunoașteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis (în pustie, nu la seminar): „Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.

Și eu am văzut lucrul acesta, și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.” (Ioan 1.33-34).

Ce era Ioan? Semnul care arăta că Mesia era gata să vorbească. Cine era Mesia? Mesia era Cuvântul în plinătate. El era plinătatea lui Dumnezeu. Profeții erau o lumină mică pâlâitoare, dar în El, în Mesia, era toată lumina, deoarece Isus Hristos era Dumnezeu descoperit în trup, El era Emanuel, Dumnezeu cu noi în trup omenesc.

Mesia era gata să vorbească. Și observați că Biblia spune: „Cuvântul Domnului vine la profet.” (Amos 3.7).

Isus a spus despre Ioan: „Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femeie, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul.” (Matei 11.11a). Da, așa a vorbit Isus despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?” (v.7)

Denominațiunile spuneau: „Noi îți vom da mai mult dacă faci cutare sau cutare lucru!” Dar Ioan nu a făcut niciun fel de compromis. El nu putea fi dus într-o parte și-n alta. El era un profet dur, sever.

„Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.” (v.8).

Ei îi căsătoresc pe tineri, sărută pruncii, și îngroapă bătrânii. Acesta este felul lor. Ei nu știu nimic despre Sabia cu două tășuri.

„Așa că ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, și mai mult decât un profet;

căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care îți va pregăti calea înaintea Ta.” (Matei 11.7-10).

Și iată-l pe Ioan stând în apă și spunând: „Iată, El vine...” Și aici este Cuvântul, nu în cer, ci Cuvântul făcut trup. Și ce s-a întâmplat când Cuvântul S-a făcut trup? Care este rânduiala Scripturii? Cuvântul a venit la profet, chiar în pustie, chiar în apă. Da, Cuvântul a venit la profet.

Când L-a văzut, Ioan l-a zis: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?” (Matei 3.14).

Scumpul meu frate, bătrânul doctor Davis, de la Biserica Misionară Baptistă, care m-a botezat în credința creștină (nu vreau să-l jignesc, căci știu că locuiește aici în Texas) mi-a spus cu ani în urmă, când eram încă un începător, un lucru cu care nu am putut să fiu de acord. El susținea că Isus l-a botezat pe Ioan, iar Ioan l-a botezat pe Isus, deoarece Ioan nu fusese încă botezat. Eu nu am putut să fiu de acord cu aceasta pentru că nu mi se părea corect.

De atunci eu am început să veghez și să aștept răspunsul Domnului, care nu a întârziat să vină.

Acum aș vrea să priviți la ceea ce a spus Isus. Când l-a văzut că vine ca să fie botezat, Ioan a spus: *„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?”* (v. 14), la care Isus i-a răspuns: *„Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.”* Atunci Ioan l-a lăsat.” (v.15). Ioan știa cine este Isus. Acolo stăteau doi lideri ai lumii, doi lideri ai bisericii. Da, acolo stătea Dumnezeu și profetul Său. Acum fiți atenți.

Isus i-a zis lui Ioan: *„Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit,”* adică Cuvântul făgăduit.

Jertfa trebuia spălată înainte de a fi sacrificată. Acesta este motivul pentru care Isus a fost botezat de Ioan – El era Jertfa. Vedeți? Jertfa trebuia spălată înainte de a fi sacrificată. El a pășit în față și acolo, în fața martorilor, Jertfa a fost spălată, astfel încât să poată fi jertfită conform Cuvântului. Atunci Ioan a putut să spună: *„Iată Mielul lui Dumnezeu...”* (Ioan 1.29).

De îndată ce a fost botezat și a ieșit pe mal, Duhul lui Dumnezeu S-a coborât peste El în formă de porumbel, iar glasul din ceruri a spus: *„Acesta este Fiul Meu prea iubit...”* (Matei 3.16-17). Vedeți? Atunci El a fost prezentat mulțimii. Dar înainte de a fi sacrificată, Jertfa trebuia să fie spălată –aceasta este Legea Vechiului Testament. În ordine.

Mesia se pregătea să vorbească, deoarece semnul, profetul, era deja pe pământ. Când oamenii l-au văzut pe profetul Ioan apărând în scenă după 400 de ani în care Israelul nu avusese niciun proroc, au știut că următorul, Glasul care urma să apară, era Mesia.

Acum aș vrea ca voi, toți cititorii Bibliei să fiți atenți câteva minute. Cum de nu l-au recunoscut ei pe Ioan? Cum de nu au înțeles că el era solul făgăduit? Natura și felul lui era identic cu al lui Ilie. Vedeți? Ce Duh locuia în el? După trup el era Ioan Botezătorul, dar peste el locuia Duhul lui Ilie.

Observați mai întâi că Ilie era un om care iubea pustia. Vedeți? Și Ioan era tot un om al pustiei. Ilie a condamnat sistemul denominațional din zilele lui, iar Ioan a făcut la fel. El a spus: *„Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?”*

Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.

Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam! Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.” (Matei 3.7b-9). Vedeți cele două naturi? Uitați-vă la Ilie. El a condamnat toate fețele acelea vopsite, pe Izabelele, pe femeile imorale din zilele lui. Ce a făcut Ioan? Același lucru. El s-a ridicat și a protestat împotriva Irodiadei. Ambele femei au cauzat moartea (Irodiada și Izabela).

Uitați-vă la Ilie. După ce și-a îndeplinit însărcinarea, el a fost cuprins de o mare întristare și s-a rugat lui Dumnezeu să-l ia. Același lucru l-a făcut și Ioan. El i-a trimis pe ucenicii săi la Isus ca să-L întrebe: *„Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”* (Luca 11.3).

Ioan știa că Mesia trebuia să vină. El era Ilie. Acea era natura lui. El s-a identificat exact cu natura lui Ilie. El era în duhul lui Ilie. Acest Duh trebuie să vină de cinci ori: prin Ilie Tișbitul, Elisei, Ioan Botezătorul, prin bărbatul din Maleahi 4 și apoi, în zilele

din urmă, va veni pentru Iudei.

Acum fiți atenți, căci vreau să priviți puțin la profeții noștri moderni din zilele noastre (la Ahabii moderni), care le lasă pe Izabelele lor să-și taie părul, să-și vopsească fețele, să poarte pantaloni scurți, etc. Da, ele pot să facă tot ce vor, pentru că ei le spun: „Este în ordine!” Profeții noștri, Ahabii de azi, merg înainte cu școlile lor, conducându-i pe oameni după crezurile făcute de oameni. Ce sunt ei? Profeți falși. Ahabi.

Noi avem nevoie de un Mica, ca să se ridice pe scenă. În timpul lui Ahab a venit în scenă Ilie. Acest lucru este făgăduit și pentru noi.

Acești Ahabi îi conduc după învățătura lor, lăsându-i pe oameni să meargă cum vor. Dacă nu le place cum sunt conduși, dacă sunt brutalizați puțin, ei pot să plece și să se înscrie în altă parte unde continuă să-și mențină „profesiunea” de creștini.

Adevărul este însă că oamenii nu au fost mântuiți niciodată. Tocmai natura lor este aceea care dovedește acest lucru. Puteți culege struguri dintr-un spin? Puteți aduna lubeniță dintr-un dovleac? Tocmai natura lor dovedește că nu vor să aibă legătură cu Cuvântul. Ei își bat joc de Cuvânt și îl nesocotesc. Când este spus: „Așa vorbește Domnul!” ei râd și își bat joc de El, dar tot ceea ce spune El trebuie să se împlinească. Și Cuvântul spune că ei vor face aceste lucruri.

Nu-i de mirare că Isus a spus: *„Împărăteasa de la Miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului, ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.”* (Matei 12.42). Desigur, zilele lui Solomon au fost zile de glorie pentru Israel. Oameni de pretutindeni au aflat despre darul pe care Dumnezeu l-a dat Israelului, pe Solomon, și mulți au venit să-l vadă și să-l asculte.

Noi americanii, tot timpul încercăm să găsim ceva împotriva comunismului. Avem

un program împotriva lui, dar și Dumnezeu are un Program și acesta este: „Pocăiți-vă!” adică: „Întoarceți-vă la Dumnezeu!” Acesta este Programul pe care ar trebui să-L urmăm, iar dacă vom face aceasta, vom uita de comunism.

Israelul a crezut darul pe care li l-a dat Dumnezeu. Ce bine ar fi dacă și America ar crede darul pe care i l-a dat Dumnezeu în aceste zile din urmă, pe Fiul Lui în forma Duhului Sfânt, înviat din morți și locuind printre noi conform făgăduinței Sale. O, dacă am crede aceasta!

Cuvântul spune: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis.*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.*” (Ioan 6.44, 37).

Deci numai cei aleși vor primi și vor crede în Darul lui Dumnezeu. Problema este ca sămânța să fie semănată. Una va cădea într-o parte, alta în altă parte, dar ea va răsări oricum și va prinde rădăcini oriunde ar fi.

Deci Ilie a fost un profet legitimat de Dumnezeu, care a condamnat generația din timpul lui. Același lucru l-a făcut și Ioan, chiar înainte de venirea Domnului. El s-a dus la Irod și l-a condamnat pentru că trăia cu Irodiada, care era soția fratelui său. El nu a ținut cont că Irod nu s-a temut că se va ridica vreun bătrân al bisericii și-l va da afară. El nu poseda niciun carnet de părtășie, ci avea legătură doar cu Dumnezeu. El nu trebuia să meargă și să ceară sfatul vreunui episcop sau diacon. El era un bărbat uns, și poseda Cuvântul. Acesta este motivul pentru care a pășit în fața lui Irod și i-a spus:

„*Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă.*” (Matei 14.4). Acesta era adevărul, iar Ioan l-a spus fără să țină cont de părerea cuiva. Femeile acelea stricate comiteau adulter.

Priviți-l pe Amos. Nimeni nu știa de unde vine atunci când a apărut în scenă. Doamne, cum a privit el cetatea decăzută a Samariei! Totul era aranjat frumos, predicatorii trăiau într-o frumoasă armonie unii cu alții, dar totul era scufundat în

păcat. Ochii lui mici s-au îngustat, iar chelia îi strălucea în bătaia soarelui, atunci când a intrat în cetate. Nu avea nimic atrăgător, dar el îl poseda pe „Așa vorbește Domnul!”

Noi avem nevoie și astăzi de un Amos. L-am primi? Cu siguranță că nu. Noi l-am refuza la fel ca cei din zilele lui. El ar veni în scenă și ar sfâșia fiecare organizație, fiecare denominațiune, fiecare femeie care poartă rochii scurte, fiecare Izabelă care poartă părul scurt.... Da, el le-ar sfâșia în bucăți. Ce ar face oamenii? L-ar arunca în stradă și ar spune: „Bătrânul acesta este un fanatic!” Dar el l-ar poseda pe „Așa vorbește Domnul!” L-ar primi denomianțiunile? Nu.

El nu a avut pe nimeni care să-i sponsorizeze programul. L-ar fi primit acest mare oraș al poftelor pe micuțul necunoscut fără carnet de membru? Ar fi găsit el pe cineva care să-l sponsorizeze? Nu. El nu a avut niciun sponsor. Nu a posedat niciun carnet de membru și în spatele lui n-a stat nicio școală care să-l susțină, dar în schimb, îl poseda pe „Așa vorbește Domnul!”, iar venirea sa ca profet era un semn. Glasul lui era de la Dumnezeu și a fost trimis în timpul lui Ieroboam al II-lea. Tot ce a spus el s-a împlinit întocmai.

Acum, noi aflăm că ceea ce se petrece astăzi, este o repetare a ceea ce s-a întâmplat atunci. Lucrătorii se rușinează să stea la amvon ca să apere Evanghelia și fac tot felul de compromisuri pentru un tichet de mâncare. Da, ei se tem să spună adevărul ca să nu cumva să fie dați afară din organizațiile lor din care fac parte.

Dar nu uitați! Există Unul care poate să vă excludă din cer și acesta este Dumnezeu. Și cum ai putea fi exclus din cer cât timp stai pe Cuvântul Său? Când faci ceea ce cere El? Acesta este de fapt scopul pentru care te-a trimis El – să stai pe Cuvântul Său.

Să nu uitați că Biblia spune că astăzi este un timp asemănător cu cel al lui Ilie și al lui Ioan Botezătorul. Da, Biblia spune că într-un asemenea timp va veni Ilie din

Maleahi 4.5: „Iată, voi trimite pe prorocul Ilie...”

Să nu încurcați însă această făgăduință cu Maleahi 3.1, unde scrie: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.” Cel ce a împlinit această lucrare a fost tot Ilie (Ioan Botezătorul). Dar în Maleahi 4.5 Cuvântul spune: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” Care este acea zi?

„...ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul...”

Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre...” (v.1,3). Acela este mileniul.

Dar înainte de aceasta, „vă voi trimite pe prorocul Ilie...” Ce va face el? „Va întoarce inima copiilor, spre părinții lor, adică spre credința apostolică.” Înapoi la Cuvânt! Acest bărbat va trebui să fie un profet. „Vă voi trimite...” arată că el va fi legitimat de Dumnezeu însuși. Natura lui va fi identică cu natura lui Ilie, iar mesajul lui va urma aceeași linie. El va condamna păcatul și va dărâma tot răul. El nu va colabora și nu va face niciun compromis ci va sta doar pe „Așa vorbește Domnul!”

Acum țineți minte că au existat tot felul de grupări care s-au ridicat și au spus: „Aceasta este mantaua lui Ilie!” dar ele nu erau conform Cuvântului, deoarece Dumnezeu nu a avut niciodată de-a face cu un grup de oameni.

Când a venit în scenă Ilie, iar mai târziu Ioan Botezătorul, ei au condamnat grupările organizate. Ei nu au fost niciodată de acord cu ele, ci le-au condamnat tot timpul. Da, atât Ilie, cât și Ioan, au condamnat organizațiile și denumirile din timpul lor.

Atunci cum va fi astăzi? Semnul din timpul sfârșitului va însoți cu siguranță Glasul din acest timp. Ilie trebuia să vină în scenă, un om uns cu același Duh (al lui Ilie). El va fi un om al pădurii, al singurătății și va veni în față ca să adeverească Cuvântul. Priviți ceea ce spune Scriptura și atunci nu veți fi amăgiți. Vedeți semnul și Glasul din timpul sfârșitului.

Dumnezeu nu a lucrat niciodată cu un grup. Întotdeauna El lucrează cu un individ, pentru că fiecare om este diferit de celălalt. Degetele noastre sunt diferite, nasurile noastre sunt diferite și la fel acțiunile noastre. El ia un om și poate să-l aducă într-o deplină armonie cu Cuvântul Său, astfel încât acel om să devină chiar Cuvântul Său.

Acesta este motivul pentru care Pavel a spus: *„Ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă pălmuiască, și să mă împiedice să mă îngâmf.”* (2 Corinteni 12.7).

Vedeți? Matei a scris; Marcu a scris; Luca a scris, ei toți au scris. Dar ei L-au urmat pe Isus și au scris doar ceea ce a spus El. Pavel însă, a primit descoperirea despre cine este El. Vedeți, El a văzut. Descoperirea lui a fost atât de mare, încât Dumnezeu i-a permis să scrie Biblia, așa cum i-a permis lui Moise să scrie Vechiul Testament. Da, acest mare bărbat, Pavel, știa prin descoperire că Isus al Noului Testament este IaHVeH al Vechiului Testament. El a primit această descoperire și a putut să scrie despre ea în Epistolele către Evrei, Romani, Efeseni, etc. Vedeți, după ce a văzut semnul Lui, el a putut să scrie aceste epistole.

Natura lui Ilie care va veni, va fi la fel. El nu va fi o grupare, ci un om. Dumnezeu nu a lucrat niciodată printr-un grup, ci printr-un singur om. Ilie nu era un grup și nici Ioan Botezătorul. Ei erau bărbați, indivizi.

În Maleahi 4, Dumnezeu nu spune: *„Voi trimite un grup...”*, ci *„Vă voi trimite pe prorocul Ilie.”* și Cuvântul Său nu poate fi schimbat.

Acum priviți! Semnul din timpul sfârșitului și Glasul, vor veni în ordinea Scripturii, așa cum a fost făgăduit. Vrem noi să știm care va fi semnul sfârșitului? Isus a vorbit despre aceasta în Matei capitolele 24 și 25 și la fel în Apocalipsa 6. Apoi El vine pe calul alb în capitolul 19, când va începe Împărăția de o mie de ani. Semnul sfârșitului va veni întocmai cum spune Scriptura. Acum priviți Glasul semnelor.

În Luca 17.30 Isus ne vorbește despre semnul din timpul sfârșitului. Ultimul semn pe care l-a primit Avraam, a fost descoperirea lui Dumnezeu într-un trup omenesc care putea cunoaște gândurile Sarei, care se afla în cortul spre care El stătea cu spatele. Aceasta este ceea ce a făcut El atunci și același lucru l-a făgăduit pentru timpul acesta.

Ce a spus El despre timpul acesta? *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot...Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* (Luca 17.28,30). Când se va arăta Fiul omului, va fi recunoscut prin acel semn: prin descoperirea gândurilor ascunse ale inimii. Este adevărat? Desigur.

Poate cineva spune: „Nu, lucrurile se vor petrece altfel. Se va construi o clădire mare, sau se va face cutare sau cutare lucru; se va ridica un mare consiliu ecumenic.” Oh, nu! Asemenea gânduri sunt foarte departe de adevăr. Ele sunt împotriva a tot ce a spus Dumnezeu că va face.

Observați ceea ce am spus deja. Scriptura se adevărește pe deplin deoarece printre noi se împlinesc deja semnul Sodomei. Când au mai fost în lume atâția homosexuali, perversiuni și murdării câte sunt astăzi? Azi este întocmai cum a spus Domnul Isus: *„o generație vicleană și preacurvară.”* Nici nu mai poți porni televizorul fără să dai cu ochii de fel de fel de murdării și perversiuni de Hollywood. Și cu toate acestea, oamenii au pretenția că sunt creștini. Ei rămân acasă să se uite la emisiunile de la televizor, în loc să meargă la adunările de rugăciune. Aceasta arată ce duh este în ei. Acesta este adevărul. Astfel, femeile se îmbracă și se poartă întocmai ca actrițele de la televiziune. Fraților, vom face exemplul nostru din Hollywood, sau vom crede ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre aceste lucruri?

Acești oameni văd împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu, dar îl primesc? Nu, ei râd și îl batjocoresc. De ce? Pentru că sunt morți. Morți pentru totdeauna. Ei nu au fost niciodată vii. Dacă ar fi fost vii vreodată, ar fi vii pentru totdeauna. Ei n-au fost însă niciodată vii, ci sunt morți de la început. Oh, ei pot să fie „șlefuiți” și să creadă una sau alta, dar nu Cuvântul.

Isus le-a spus preoților din vremea Lui: *„Pui de năpârci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura.”* (Matei 12.34). Spunea aceste cuvinte pentru că știa ce este în inima lor, deoarece El era Cuvântul.

Cuvântul spune în Evrei 4.12: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Acum, semnul Sodomei s-a întors în formă naturală. Și dacă toate lucrurile se întâmplă aidoma în chipul natural, nu vedeți oare că același lucru se petrece și pe plan spiritual? Sigur că da. Dar ce spun oamenii? Ei sunt de acord că natural totul este întocmai ca în timpul Sodomei, dar spiritual nu vor să accepte aceasta, deoarece tocmai doctrina lor este în contradicție cu Cuvântul.

Luca 17 este semnul. Da, Luca 17 este semnul despre care a vorbit Domnul Isus cu privire la zilele din urmă. Națiunile, bisericile și popoarele vor fi întocmai cum era Sodoma, înainte ca Dumnezeu s-o judece prin foc. Dar acum, ca și atunci, va fi un grup asemenea grupării lui Avraam.

Mergeți înapoi și citiți ceea ce a spus Isus în Luca 17.28: *„Ce s-a întâmplat în zilele Sodomei...”* apoi priviți ce s-a întâmplat atunci. El a citit aceeași Biblie pe care o citim și noi, de aceea mergeți înapoi și citiți cum era în Sodoma.

Mai întâi vedem că în timpul acela exista un grup ales, chemat afară, care era în

așteptarea fiului făgăduit. Sodomiții nu au crezut această făgăduință. Ei erau căldicei, membrii bisericii formale din Sodoma.

Uitați-vă la cei trei bărbați care l-au vizitat pe Avraam și la semnele pe care le-au făcut ei, căci atunci veți desluși semnele pe care le trăim și noi.

Acum, semnul va fi același, iar glasul semnului va fi Maleahi 4.6: *„va întoarce inima copiilor spre părinții lor apostoli.”* Glasul și semnul vor fi în concordanță deplină cu Scriptura. Vedeți? Semnul este același ca în zilele Sodomei: Dumnezeu descoperit într-un trup omenesc.

Atunci El l-a întrebat pe Avraam: *„Unde este nevasta ta Sara?”* (Geneza 18.9). *„Uite-o în cort, a răspuns el.”*

„Unul dintre ei a zis: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.” Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia lui.”

Sara a râs în sine, zicând: „Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu bărbatul de asemenea este bătrân.” Deci nu mai este posibil să avem copii.

Domnul a zis lui Avraam: „Pentru ce a râs Sara, zicând: „Cu adevărat să mai pot avea copil eu, care sunt bătrână?” (v.10,12-13). Și Domnul Isus a spus că va reveni.

Acum amintiți-vă că Avraam l-a numit pe acel Bărbat, „Elohim” adică Dumnezeu. El trebuia să fie Dumnezeu. De ce? Pentru că putea să cunoască gândurile ascunse. Duhul Sfânt, Elohim, (și nu o altă persoană) aceeași Persoană, Se va întoarce în biserica Sa și va face același semn. Glasul va fi acela care **„va întoarce inima copiilor spre părinții apostoli.”** Iată Glasul și semnul!

De obicei oamenii acceptă semnul, dar Glasul este refuzat. Lor nu le place Glasul, dar primesc cu bucurie semnul. Ei acceptă semnul pentru că îi distrează, dar cu Glasul nu sunt de acord. Țineți minte Glasul!

Întoarceți-vă puțin înapoi la Cuvânt. Semnul lui Isus ca Mesia, este arătat în Isaia 35.5-6: *„Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor... șchiopul va sări ca un cerb...”* etc.

Acest lucru a fost minunat și toți l-au acceptat cu bucurie. Ei au crezut semnul de aceea spuneau: *„Învățătorule, vino în biserica noastră, căci Îți vom da tot ajutorul. Noi credem în Tine, credem că Tu ești Cel minunat. Tu ești Învățătorul; tânărul Profet, vino la noi!”* Vedeți, semnul era minunat. Dar când a vorbit Glasul, El a spus: *„Eu și Tatăl una suntem.”* (Ioan 10.30). Oh, Doamne, ei nu puteau să creadă aceasta, ci l-au răspuns: *„Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.”* Ei nu aveau nevoie de Glas, ci le-a plăcut doar semnul. Eu știu că ei au admis că ceea ce vedeau era semnul lui Mesia, dar cu Glasul nu au putut să fie de acord.

Isus spunea: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, dacă veți crede în Mine.”* Dar ei l-au răspuns: *„Lucrezi cu Beelzebul.”*

Domnul, la rândul Său, i-a numit: *„Pui de năpârci!”*

Da, ei au urât Glasul. Ce au făcut apoi? L-au scos afară din mijlocul lor. Da, ei l-au dat afară.

Isus a spus: *„Dacă pe Stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa Lui?”* (Matei 10.25b).

Amintiți-vă de Epoca Laodicea, despre care scrie în Apocalipsa 3.14-22. Aceasta este Laodicea, iar semnul Sodomei este în ea. Mai trebuie să vină Glasul.

Întoarceți-vă înapoi la Cuvânt! Lăsați aceste crezuri și denomițiuni și întoarceți-vă la El! Astăzi, El a fost scos afară din biserici, la fel ca atunci. „Semnul este bun, dar Glasul nu!” Ei nu doresc să aibă vreo legătură cu Glasul. Nu, nu doresc Glasul Lui!

Dumnezeu i-a spus însă lui Moise: *„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.”* (Exod 4.8).

„Dacă nu vor crede nici aceste două semne, ia apă din râu (Nil), și s-o torni pe pământ.”

Aceasta va hotărî totul. Vedeți, Domnul a cerut să ia apă din Nil și s-o arunce pe pământ, iar apa s-a transformat în sânge, aceasta arătând că Egiptul avea să fie scaldat în sânge.

Și pentru că ei nu au primit cele două semne, a urmat cel de-al treilea: urgia.

Toate slujbele au trei semne dacă sunt trimise de Dumnezeu. Isus a avut trei semne; Moise a avut trei semne; Noe a avut trei semne; Ilie a avut trei semne; totul vine în trei semne.

Ascultați, prieteni! Se face deja târziu. Oh, Doamne, nici n-am știut că este așa de târziu.

Dacă puteți să credeți semnul Sodomei, despre care scrie în Luca 17, de ce nu vreți să acceptați și Glasul din Meleahi care urmează semnul, spunând: „Întoarceți-vă la Cuvânt!” .....

...Biblia spune așa și voi vedeți aceasta. Ascultați de Glasul semnului! Fugiți de mânia viitoare! Nu spuneți: „Pentru că aparțin de Adunarea lui Dumnezeu, de bapțiști, metodiști, prezbiterieni, am dreptul să intru.” Dumnezeu este în stare să ridice copii lui Avraam, din aceste pietre, spune Cuvântul. Întoarceți-vă la Cuvânt! Îndepărtați-vă de lucrurile lumii și de sistemele voastre denominaționale! Dumnezeu le va nimici pe toate acestea de pe fața pământului. El le va scufunda în adâncimile pământului, așa cum a scufundat și a înecat oștirea Egiptului atunci când a chemat Israelul afară. Atunci El a chemat o națiune din altă națiune, iar acum, Dumnezeu cheamă o Mireasă din biserica organizată. Biserica va merge în necazul cel mare, iar sângele ei va fi vărsat pe pământ. Fugiți de mânia viitoare care este aproape!

Voi nu veți putea vedea aceste lucruri fără... Eu nu știu ce credeți voi despre ele. În ce mă privește, eu sunt răspunzător doar să le citesc și să vorbesc despre ele. Depinde de voi! Dacă veți crede cu adevărat semnul, veți crede și Glasul care urmează semnul. Oh, Doamne!

Uitați-vă la Moise, simbolul ieșirii afară de acum. El era acolo ca să amintească poporului făgăduința pe care o făcuse Domnul părinților lor, căci „*Dumnezeu a auzit gemetele lor, și Și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac, și Iacov.*” (Exod 2.24).

Care era deci Misiunea lui Moise? Să întoarcă inima poporului spre făgăduințele date de Dumnezeu părinților lor. Și așa cum a fost Moise atunci, este acum Maleahi 4.5-6: „...să întoarcă inimile copiilor spre părinții lor.”

Lăsați toate aceste învățături șovăitoare ale denominațiilor și întoarceți-vă la Cuvânt! Eu cunosc o mulțime de oameni care ar vrea să facă aceasta. Aceste case merg în jurul lumii. Vedeți? Pretutindeni. Eu nu vă mustru doar pe voi, ci pe toți aceia care aparțin acestor denominațiuni. Eu sunt un semănător și tot ceea ce știu este să semăn Cuvântul Său. Decizia pe care o luați, depinde însă de voi.

Poporul, fugi de mânia care este gata să vină! Nu te gândi că dacă ești pentecostal... Nu te gândi că vei fi salvat pentru că mama ta a fost o femeie minunată, o metodistă sfințită, sau că tatăl tău a fost un bărbat bun. Nu te gândi că aceasta ar avea vreo legătură cu salvarea ta. Nu te gândi că vei fi salvat pentru că aparții de biserica ce se construiește acum; sau pe care o zidești chiar tu. Să nu vă gândiți voi, pentecostalilor, că veți fi salvați pentru că ați vorbit în limbi și ați jucat în Duhul, în urmă cu 40 de ani, să nu credeți că veți trece pentru că ați avut adunări de vindecare și așa mai departe. Nu omiteți să vedeți semnul, Stâlpul de Foc, pe care Dumnezeu L-a legitimat și nu nesocotiți Glasul care îl urmează ca să vă întoarcă la Dumnezeu. Nu-L lăsați să treacă pe lângă voi! Acolo este un semn și un Glas. Dacă se ridică un om care posedă un semn dar promovează aceeași școală veche de învățături, să fiți atenți căci acolo este ceva greșit. El nu vine de la Dumnezeu. Oh, Doamne! „*Croiți cărări drepte!*” Acum, credeți aceasta? Atunci întoarceți-vă la El, o, voi orbilor și risipiților! Compozitorul cântării a spus:

Națiunile se frământă,

Israel se trezește.

Semnele pe care Biblia le-a vestit,

Zilele neamurilor sunt numărate,

Cu încercări împovărate.

Întoarceți-vă, o, risipiților, la El!

Veniți înapoi! Întoarceți-vă înapoi! Profetul a spus: „*Dar spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7).

Chiar înainte de a se întuneca complet, va fi Lumină. Umblați deci în lumină cât timp mai este printre voi! Curând se va ridica Consiliul Ecumenic și atunci nu va mai fi nicio cale pentru Lumină. Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, eu am semănat sămânța și nu știu unde a căzut, dar cred că totul este în mâinile Tale. Te rog să binecuvântezi fiecare bob, și să faci să găsească un pământ bun în care să poată rodi. Îndepărtează toată necredința, căci Ți-i încredințăm pe toți în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Măine seară vom avea o adunare în care voi vorbi păcătoșilor din oraș. Dacă va fi cu voia Domnului, aș dori să fac aceasta, căci nu aș îndrăzni să predic ceea ce v-am spus vouă, în fața unei adunări amestecate, deoarece o asemenea predică i-ar orbi și mai tare.

În ce vă privește, credeți că ați văzut semnul și că puteți auzi Glasul, dacă ați crezut și credeți mesajul? Voi nu puteți crede aceasta cât timp nu-L acceptați pe Hristos în plinătate. Vreți să ridicați acum mâna? Aș dori să faceți aceasta în timp ce fiecare cap este plecat și fiecare ochi este închis. Ridicați-vă mâinile și spuneți: „Frate Branham, roagă-te pentru mine!” Eu o voi face cu bucurie. Domnul să vă binecuvânteze.

Tatăl nostru ceresc, Biblia a spus: *„Toți cei care au crezut, au fost botezați.”* Doamne, rugămintea mea este ca toți cei ce și-au ridicat mâinile, să creadă. Ei nu au fost botezați conform Cuvântului, de aceea, ajută-i să găsească o biserică ce promovează botezul biblic, ca să fie botezați. Îngăduie aceasta, Doamne.

Fie ca ei să nu fie botezați doar cu apă, care este un semn exterior ce arată că s-a întâmplat ceva în interior. Biblia spune că: *„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.”* (Efeseni 4.5), iar acest botez, este un botez spiritual. Faptul că trupul este spălat, este doar un simbol care arată că în interior s-a întâmplat ceva. Dar fiecare suflet trebuie să fie botezat cu Duhul Sfânt, adică să primească Duhul cel veșnic, care-l schimbă deplin și face din el un credincios

adevărat. Eu mă rog deci, ca el să primească Duhul Sfânt. Eu îi predau pe brațul Tău, ca pe niște trofee ale Mesajului și ale harului lui Hristos. Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus Hristos. Amin. Acum stați cu capetele plecate în smerenie.

Mai am doar șapte minute la dispoziție, așa că nu mai putem forma un rând de rugăciune. Din cauza aceasta, doresc ca fiecare să rămână la locul lui. Îmi pare rău pentru că vă țin atât de mult. Cei care posedăți numere de rugăciune, să nu vă îngrijați căci vom ajunge și la voi. Ne vom ruga pentru fiecare.

Vom vedea acum dacă Duhul Sfânt Se va descoperi în mijlocul nostru, dacă credeți în El și dacă acceptați că acesta este semnul.

Amintiți-vă că îngerul care a venit la Avraam, era un Bărbat. El a mâncat și a băut, descoperind în același timp gândurile ascunse ale Sarei, care se afla în cortul ce se afla la spatele Lui. Acela era semnul. El era Cuvântul. Și Domnul a făgăduit că atunci când Cuvântul va veni la noi, se va întâmpla din nou același lucru.

Acum vreau să vă spun că eu nu pot să cunosc gândurile și problemele voastre decât dacă mi le descoperă Domnul. Problema este ca voi să credeți că Domnul este Acela care-i vindecă pe bolnavi. Aș vrea să credeți aceasta și să vă rugați, spunând: „Doamne, eu știu că omul din fața mea este un simplu om, dar el ne-a spus că Duhul Sfânt nu poate fi omorât!”

Ei au putut să-L ucidă pe Isus când era în trup printre oameni. Dar acum El este înviat într-o stare proslăvită, și nu mai poate fi omorât niciodată. Când era pe pământ, El a spus:

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea (Cine? Voi, cei aleși mai dinainte pentru a primi Viața veșnică, Mireasa Sa); pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” (Ioan 14.19).

„Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” (Matei 28.20).

Și: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...” (Ioan 14.12).*

El a făcut toate aceste făgăduințe minunate. Acum, eu știu că atunci când a fost pe pământ, Duhul locuia în El în plinătate. El era Dumnezeu descoperit în trup. El era tot Cuvântul lui Dumnezeu arătat printre noi și în El era toată plinătatea dumnezeirii.

Biblia este tot Cuvântul lui Dumnezeu și în Ea mai sunt câteva făgăduințe care trebuie să se împlinescă.

Astfel El a făgăduit că atunci când lumea va ajunge în starea Sodomei, Se va descoperi Fiul omului. Atunci când va apare semnul Sodomei (homosexualitatea), va veni și Glasul care va chema poporul, pe cei aleși mai dinainte pentru viață, la Cuvântul original.

Noi știm că atunci când El a venit pe pământ, în lume au fost milioane de oameni care nu au știut nimic. Ei nu aveau motive să știe. Vedeți? Domnul a venit pentru cei ce au fost hotărâți mai dinainte ca să vadă și să primească Mesajul Lui.

Acum rugați-vă. Stați liniștiți și nu vă mai plimbați. Rămâneți unde sunteți! Stați liniștiți și rugați-vă: „Doamne Isuse, Biblia spune în Evrei 4, că Tu ești Marele Preot care are milă de slăbiciunile noastre. Și noi știm că atunci când erai pe pământ, într-o zi ai fost atins de o femeie care avea o scurgere de sânge. Atunci Tu Te-ai întors și ai întrebat: „Cine M-a atins?” Ea s-a temut și s-a ascuns prin mulțime, dar credința ei a fost primită de Tine, așa că s-a vindecat pe loc. Tu ai privit-o cu milă și i-ai spus: „Îndrăznește, fiică, credința ta te-a vindecat!”

Acum El este Același Mare Preot. Și dacă este același ieri, azi și în veci, înseamnă că va face aceleași lucrări, dacă Îl atingeți.

Cum se va face aceasta? Trebuie să existe un trup omenesc, aici pe pământ, care să audă Glasul Lui.

„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele,” spunea Isus, și nu este nicio cale de a ocoli aceasta. Acesta este Cuvântul. Acesta este Adevărul. Voi, lucrătorilor, credeți aceasta? (Amin!).

Acum, voi, cei de acolo, stați plini de smerenie și rugați-vă spunând: „Doamne Isuse, îngăduie-mi să mă ating de haina Ta!”

Voi vedeți că cel mai apropiat de mine din grupul acela, se află la douăzeci de pași. Mai mult, eu nu cunosc pe nimeni de acolo. Singurul cunoscut pe care-l văd aici în fața mea, este Pat Tayler, care este un bun prieten al meu. Acolo sunt oameni pe târgi, pe paturi de campanie pe care nu-i cunosc.

Aseară am văzut cum un om care se afla pe o astfel de targă, s-a ridicat pe deplin vindecat și a început să umble prin sală. De ce nu ați putea face și voi la fel? Vedeți trebuie să credeți doar, și Prezența Sa va face aceasta. El este aici, iar voi trebuie să stați lângă El ca să fiți înviați în ziua de apoi.

Acum voi, cei care credeți, să vă gândiți că rugăciunile voastre vor ajunge până la El.

Ce i-au spus Petru și Ioan ologului de la poarta Frumoasă? *„Uită-te la noi!”* după care Petru a continuat: *„Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau...”*

Acum, eu nu pot să vă vindec, dar ceea ce am, un dar de la Dumnezeu, vă dau, iar dacă veți crede aceasta, Dumnezeu va lucra. Eu vă cer doar să credeți. Încercați și veți vedea ce va face Dumnezeu.

El este aici chiar acum. Amin. Mie îmi place aceasta. Aici stă o doamnă mai solidă. Doamnă, ai număr de rugăciune? Nu, dar crezi că El îți poate rezolva problema? Eu nu te cunosc, iar tu nu ai bilet de rugăciune, dar dacă Dumnezeu îmi va descoperi care este necazul tău, vei crede? Aceasta ar fi ca atunci când Domnul a vorbit cu femeia de la fântâna Samariei și i-a descoperit lucrurile ascunse ale inimii. Ar fi la fel ca atunci când Domnul a descoperit gândurile ascunse ale Sarei. Crezi aceasta? Tu ai probleme cu sângele. Dacă este adevărat, ridică mâna. În ordine. Acum nu mai ai nimic. Peste tine s-a așezat o lumină. Isus Hristos te-a binecuvântat.

Eu nu am văzut-o în viața mea pe această femeie. Ce s-a întâmplat? Duhul este Cel ce descoperă aceste lucruri. S-ar putea ca voi să vorbiți la fel ca fariseii din vremea Domnului: „Lucrează cu Beelzebul!” dar atunci veți primi aceeași răsplată ca și ei: osânda. Dacă însă veți spune: „Acesta este Hristos!” veți primi răsplata lui Hristos. Eu cred că Cel ce descoperă acest Cuvânt este Domnul, care legitimează Cuvântul Său pentru aceste zile din urmă, și nu eu.

Aici stă o altă doamnă care are varice la picioare. Suferă și de o boală de inimă și se roagă pentru cineva iubit: este vorba de fratele ei. Fratele ei este bolnav de diabet și mai are o problemă: este păcătos. Tu te rogi pentru el. Așa este. Domnișoară Welton, dacă crezi din toată inima, Dumnezeu va face tot ce ceri pentru el. Crezi aceasta?

Faptul că ți-am spus ce i-a zis Domnul Isus lui Petru: „*Numele tău este Simon; tu ești fiul lui Iona.*” Crede și nu te îndoii. Crede din toată inima ta, căci dacă vei crede, Dumnezeu îți va da ceea ce ceri.

Acolo stă o doamnă care privește țintă la mine. Ea este roșcată și poartă părul pe

spate. Puteți observa Lumina aceea gălbuie care este deasupra ei ca o aureolă? Este atât de aproape de ea încât este imposibil să n-o simtă. Dacă este adevărat, ridică mâna doamnă. Eu nu te cunosc și nu știu nimic despre tine, dar te-ai rugat cu credință. Acesta este adevărul. Dacă este adevărat, ridică mâna. Noi știm că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și că El mijlocește ca Mare Preot, iar eu stau aici posedând un dar divin. Eu nu pot face nimic de la mine însumi, ci Îl las pe Dumnezeu, care te cunoaște, să-mi arate care este problema ta. Deci, dacă Dumnezeu îmi va descoperi necazul sau problemele tale, vei crede? Ai probleme cu spatele. Aceasta este una din problemele pentru care te rogi. Ai și o boală de ochi. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Crezi? Crezi că El îmi poate spune cine ești? Doamnă Hallman, crede din toată inima și vei primi ceea ce ceri. Crezi?

Acolo mai în spate este o femeie mai în vârstă. Ea se roagă pentru că are diabet. Cred că nu va pierde ocazia. Lumina este acum peste ea. Această femeie nu este de aici, ci vine din Louisiana. Da, ea este din Singer, Louisiana. Numele ei este Doyle. Dacă este adevărat, ridică mâna.

În ordine. Eu nu am văzut-o niciodată pe această femeie, dar Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, știe totul despre voi.

Acolo în spate stă o femeie care vine din același oraș cu femeia aceasta. Ea are probleme cu tensiunea, și se numește Clark. Este în ordine doamnă Clark, poți avea ceea ce ceri.

Voi credeți? (Adunarea spune: „Amin!”).

Iată semnul! Ascultați Glasul! Pocăiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu cât puteți de repede! Isus Hristos este aici în puterea învierii Sale. O generație păcătoasă și preacurvară cere un semn de la Isus Hristos care locuiește printre oameni. El nu putea să facă aceasta doar cu mine, ci are nevoie și de voi. Vedeți, femeia trebuia să se atingă de haina Lui ca să poată fi vindecată. Voi trebuie să vă atingeți de haina Lui, căci suntem doar unelte Lui.

Credeți din toată inima? Dacă credeți cu adevărat, ridicați-vă mâinile și spuneți: „Eu cred cu adevărat!”

Este târziu. Vreți să vă puneți mâinile unii peste alții? Faceți doar atât: puneți-vă mâinile unii peste alții.

Eu văd chiar acum pe cineva cu o boală de prostată. Da și încă unul... O doamnă cu TBC.

Isus a făcut același lucru odinioară în Sihar și atunci întreaga cetate a crezut în El. Vedeți, ei îl așteptau pe Mesia.

Mesia este aici, Duhul Sfânt, Mesia din această zi; Mesia care face ca Cuvântul să fie legitimat conform făgăduinței Sale.

Vreau ca toți cei care cred să stea cu mâinile întinse peste cel de lângă el. Acum să nu vă rugați pentru voi înșivă, ci rugați-vă pentru persoana peste care v-ați pus mâinile. Țineți minte că Isus a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede...”* Vindecarea a venit înapoi printre oameni – este glasul semnului care a fost recunoscut. Ei își pun mâinile peste bolnavi, ca un semn; glasul este un: „Aleluia! Isus Hristos m-a vindecat!” Acum dacă aceste semne însoțesc un Glas, iar tu ești un credincios, ele te vor însoți și pe tine. Glasul va însoți semnul.

Dacă m-am prezentat în mijlocul vostru cu acest semn despre care v-am vorbit, și pe care Dumnezeu l-a făgăduit pentru această zi, este atât de temeinic dovedit, încât nu există nimic care să vă facă să nu-L credeți. Înțelegeți? Dumnezeu l-a legitimat pe deplin. El este aici.

Acum aș vrea ca fiecare dintre voi să se roage pentru cel peste care și-a pus mâinile. Nu contează cum o faceți – încet sau zgomotos – rugați-vă ca și cum ați

face-o pentru voi înșivă.

Priviți în sus! Cum este posibil să fim atât de amortiți în Duhul, când stăm în prezența lui Mesia, a Hristosului înviat, care este încă viu după 2.000 de ani? Prezența Lui ar trebui să înflăcăreze întreaga națiune. Ar trebui ca Beaumont-ul să se pocăiască în sac și cenușă. Dar o vor face? Nu.

Dar vouă, celor care îl căutați și credeți în El, vă este dată o făgăduință: Puneți-vă mâinile peste bolnavi și rugați-vă pentru ei, căci Domnul îi va vindeca.

Doamne Isuse, a fost spus destul. Cuvântul făgăduit de Tine, S-a arătat. Mesia, Hristosul lui Dumnezeu, este Present printre noi. Noi Îl simțim și Îl vedem. Noi știm că El a făgăduit că în aceste zile din urmă, Se va descoperi Fiul omului, și că atunci când va veni El, va fi la fel ca în zilele Sodomei. Noi știm aceasta.

Putem să vedem focul din ceruri, bombele atomice, națiunile care se fărâmițează. Vedem că Israelul este în patria lui. Da, fiecare semn făgăduit se împlinește sub ochii noștri. Următorul lucru care trebuie să vină, este Fiul făgăduit.

O, Dumnezeule mare, în prezența lui Isus Hristos, marele Duh Sfânt care este aici și confirmă că El este aici, Te rugăm să ascuți rugăciunea acestor oameni. Ascultă-i pe acești creștini, pentru ca atunci când vom pleca de aici, să nu fie nimeni care să spună: „Fratele Branham a făcut...” Altcineva, un om pe care nu-l cunoșteau și-a pus mâinile peste ei și au fost vindecați. Dar Tu ai făgăduit că Glasul posedă un semn, de aceea, îngăduie să fie vindecați, căci Ți-i predau Ție, în Numele lui Isus.

- Amin -